

ПРОБЛЕМИ ЧОРНОБИЛЯ

Міністр охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України **Юрій КОСТЕНКО** зустрівся з групою зарубіжних кореспондентів, які спеціалізуються на проблемах ядерної безпеки, і відповів на запитання щодо проблем, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварії на ЧАЕС.

Міністр повідомив журналістам, що стан території, які були заражені радіоактивними викидами із зруйнованого четвертого реактора ЧАЕС, поступово покращується, однак це відбувається за рахунок перенесення радіонуклідів на сусідні незаражені території.

Багато питань було задано журналістам стосовно безпеки об'єкта «Укриття» над зруйнованим четвертим реактором, який часто називають «сарко-

фаг». Щодо цієї проблеми Юрій Костенко виділив наступне.

Теперішній стан об'єкта «Укриття» не гарантує його задовільного стану протягом 30-50 років, як передбачалося при його будівництві. Цей термін оцінюється зараз лише у 10-15 років.

Всередині реактора знаходиться близько 200 тонн ядерного палива і 3 тисячі кубометрів води. Ніхто із серйозних спеціалістів не дасть точного прогнозу процесів, які можуть розвиватися в реакторі.

Нема певної гарантії того, що радіоактивна вода із «саркофага» не зможе проникнути в підземні ґрунтові води, що спричинить дуже небажані наслідки, особливо для тих громадян України, яким питна вода постачається з Дніпра (дві третини всього населення України).

Певним вирішенням цієї проблеми буде усунення із зруйнованого реактора та надійна утилізація ядерного палива і радіоактивної води. Він ствердив, що лише успіш-

ЛЮДИНА

ЕКОЛОГІЯ

ЗДОРОВ'Я

ЧОРНОБИЛЬ

не виконання цього складного технічного завдання зможе реабілітувати в очах світової громадськості ядерно-енергетичну галузь, доведе, що атомна індустрія спроможна вирішити ті проблеми, які вона сама ж породила або може породити.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Юрій КОСТЕНКО: "Сьогодні фактично кожна галузь виробництва є шкідливою..."

- Щодо стану Чорнобильської АЕС, то сьогодні вона відповідає тим нормативним вимогам, які є нині в Україні. Я хочу це підкреслити, тому що за оцінками міжнародних експертів реактори РБМК не відповідають існуючим вимогам про безпеку і якраз через це на час тиснуть держави «великої сімки», щоб ми закрили електростанцію.

Відомо, що, починаючи з 1992 року, в нашій державі природний приріст населення став менший за природну смертність, тобто йде процес вимирання українського етносу. І говорити про те, що це не спричинив Чорнобильський фактор, - це правильно, але говорити про те, що Чорнобильська катастрофа не вплинула на цей процес, - абсолютно неправильно.

Звичайно, ядерна енергетика призводить до глибоких екологічних наслідків. Але, з іншого боку, треба бути щирим і відвертим, сьогодні немає фактично жодної галузі виробництва, яка не є екологічно шкідливою. Тому що озонові дірки здебільшого обумовлені не наявністю АЕС, а тим, що функціонують теплові електростанції, що є величезний автомобільний комплекс, які викидають значну кількість озоноруйнуючих речовин у навколишнє середовище тощо. І якщо ми акцентуємо увагу на якійсь проблемі, то необхідно ширше поглянути на різні її аспекти. Ось, приклад, стосовно ядерної енергетики. Після землетрусу у Вірменії зупинили Єреванську атомну електростанцію, потім почалися процеси утворення незалежних держав, війна між Вірменією та Азербайджаном і енергетична блокада. Внаслідок цього в районі Єревана було знищено за декілька років майже всі ліси (не було чим палити), забруднені стоки скидалися з підприємств у річку, які фактично перетворились у стічні канами. Через енергокризу гинули на операційних столах люди... Ось чому мі-

Чорнобильських сиріт стає все більше. Кидає їх по світу життя у заметіль проблем і хурделицю клопотів, осокою жалить серце наздогін несправедливості, краде віру і надію — єдині струни душі, що залишилися у спадок від батьків.

ністр екології Вірменії на одному із засідань МАГАТЕ звернулася до присутніх про допомогу по якнайшвидшому введенню у дію атомної станції із сльозами на очах.

І ще такий приклад. «Зелені» із Запорізької і Дніпропетровської областей, зокрема, м.Нікополя, постійно порушують питання стосовно

зміни води у ставу-охолоджувачі Запорізької АЕС.

«Захисники природи» сконцентрували там зусилля багатьох подібних громадських організацій якраз на цій проблемі. А з іншого боку, на Нікопольському заводі феросплавів без очищення скидається велика кількість води, що містить на-

багато більше шкідливих елементів, у тому числі й радіоактивних, що технологічна продувка ставу-охолоджувача у порівнянні із цим скидом виглядає, як очищення Дніпра, а не як його забруднення. Тобто не можна у такий спосіб звертати увагу лише на одну проблему, не вирішуючи інших.